

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 120. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm8499/facsimile.pdf (tilgået 26. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Langt heller han som den mindste Orm
Maatte fryde alt under Hjerte,
End yppe med mig en Hadingstie,
For jeg hans Hader mon velde."

"J hore mig, Wendels Konning prud!
J holde dog Land for Lunge,
Op da vorer den unge Hvalp
Med hvæse Tander i Munde."

"Der er ingen Kamp i Verden til,
Som lyse mig kan og røde*),
Utblagen han, Vidrik Belandsøn,
Og han er ikke tilstæde."

Og det var en af Kongens Hofmaad,
Han sagde: fulvel jeg veed,
At Kampen er Vidrik Belandsøn,
Som Haderen hans var Smed.

Jeg selv var med paa Dooresjeld,
Hvor Kampen de drukke inde,
Der gjorde han, Vidrik, et Epilop,
Som ganger mig seent af Minde.

Bel femten Kampen han slog til Jord,
Det kaldte han sun at lege,
Jeg fød saa nar og saae derpaa,
Mine Kinder de gjerdes mig blege.

"Men laae end Vidrik i Loftet spy
Og kunde sin Hest ei vende,
J maatte dog møde i saden Mark
Fuldmødige Dannevende."

*) stramme.

Det soared Kongen af Wendel brat,
Han tænke paa Hæder og Værr:
"Imorgen jeg møder i Hoedings Storm,
Om elsker mig Hest kan bære.

Hf Kongens Kamper da en skoi op,
Sin Bille lod han kende:
"Den Vidrik er en Kulsfætes Søn,
Vi leder ham overende."

Det Hammer Graa saa hardt fortred,
Han tog dog ei til Orde,
Men Kampen han med Hæve slog,
Saa han faldt død til Jorde.

Det meldte Kongen af Wendels Land,
Hans Kinder blev saa røde:
Hvi slogst du saa min Kampen gav
Med for min Jod tilstæde?

Det soared dristig Hammer Graa:
Det maa vel Kongen vide,
At spottes Vidrik eller jeg,
Det vil jeg aldrig lide.

Saa fort han løb, og brat han stod
For Dannevaad de fromme:
"J hvæse nu Eyyd og skarpe Sward!
Imorgen vil Kongen komme."

De red i den bølgerne Nat,
Alt over Mark og Bante,
Der flinned Lys, som det var Dag,
Hf deres Baaben blante.